

14. Powrót do Ziemi Obiecanej

Imię i nazwisko

Zadanie – Wypisz swoje skojarzenia związane ze słowem DROGA.

Skojarzenia:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.

Zadanie – Wybierz jeden z cytatów i uzasadnij swój wybór.

1. Czas to nie droga szybkiego ruchu
pomiędzy kołyską a grobem, czas – to
miejsce na zaparkowanie pod słońcem.

(Phil Bosmans)

2. Niech nasza droga będzie wspólna.
Niech nasza modlitwa będzie pokorna.
Niech nasza miłość będzie potężna.
Niech nasza nadzieja będzie większa
od wszystkiego, co się tej nadziei może
sprzeciwiać.

(Karol Wojtyła)

3. Idziemy do Boga nie drogą, lecz miłością.

(św. Augustyn)

4. Wiedźcie, że dla poety jedna
tylko droga: w sercu szukać
natchnienia i dążyć do Boga!

(Adam Mickiewicz)

5. Wszystko, co przeżywamy, to tylko jakieś etapy, jakieś
stacje. To, co dziś wydaje się wielkim osiągnięciem, jutro
odpada, bo poszliśmy już dalej. Trzeba być zawsze w drodze.

(Anna Kamieńska)

6. Istnieje tylko jedna droga do innych
ludzi – droga serca.

(Phil Bosmans)

7. Trudno jest iść przez życie wieloma drogami
jednocześnie.

(Pitagoras)

Cytat numer:

Uzasadnienie:

Po wyjściu z Egiptu Naród Wybrany podążał w stronę Ziemi Obiecanej. Możemy w przybliżeniu określić czas i przebieg tej wędrówki. Pamiętajmy jednak, że droga ta ma także znaczenie symboliczne i dotyczy również naszego życia. Stąd celem obecnej katechezy będzie poznawanie drogi Izraela do Ziemi Obiecanej szczególnie w ostatnim jej etapie. Na podstawie tych wydarzeń będziemy zastanawiali się nad naszą drogą do Boga.

Kliknij:
<https://learningapps.org/watch?v=py4frorha20>

Zadanie – Przeczytaj „Przed wejściem do Ziemi Obiecanej” i na jego podstawie oraz posiłkując się mapą i diagramem uzupełnij luki w zadaniu interaktywnym.

Przed wejściem do Ziemi Obiecanej

Naród izraelski po uwolnieniu z niewoli egipskiej i zawarciu Przymierza na Synaju, zmęczony wieloletnią wędrówką, stanął przed Ziemią Kanaan, którą Bóg obiecał dać mu na własność. Ziemię tę wcześniej otrzymał Abraham, gdy opuścił Ur Chaldejskie i osiadł w Beer-Szeba. Z tej ziemi Izraelici udali się do Egiptu w poszukiwaniu żywności. Teraz ich potomkowie ponownie otrzymują tę ziemię z powrotem. Jednak pod ich nieobecność została ona zasiedlona przez potężne ludy i konieczna okazała się walka z nimi. Wśród Izraelitów rodzi to różne reakcje. Niektórzy z nich ulegają zwątpieniu i podnoszą bunt, chcą wracać do Egiptu. Mojżesz, Aaron i Jozue odwołują się wówczas do obietnicy Boga:

Oto kraj, który poprzysiągłem Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi tymi słowami: dam go twemu potomstwu. Dałem ci go zobaczyć własnymi oczami, lecz tam nie wejdiesz (Pwt 34,4–5). Mojżesz zmarł na górze Nebo w wieku 120 lat. Pochowano go w dolinie Moabu. Jego następcą został Jozue, syn Nuna.

Nadszedł dzień, w którym Izrael mógł wejść do ziemi, którą mu Bóg obiecał. Pomiędzy obozowiskiem Izraelitów a ziemią, którą mieli odziedziczyć płynęła trudna do pokonania rzeka Jordan. Gdy jednak Izraelici weszli do tej rzeki zatrzymały się wody płynące z góry i utworzyły jakby jeden wał na znacznej przestrzeni... podczas gdy wody spływające do Morza Araby, czyli Morza Słonego, oddzieliły się zupełnie, a lud przechodził naprzeciw Jerycha. Kapłani niosący Arkę Przymierza Pańskiego stali mocno na suchym łóżysku w środku Jordanu, a tymczasem cały Izrael szedł po suchej ziemi, aż wreszcie cały naród skończył przeprawę przez Jordan (Joz 3,16–18). Pierwszym zadaniem po wejściu do Ziemi Obiecanej było zdobycie miasta Jerycha. Dzięki posłuszeństwu poleceniom Boga Izraelici zdobyli je w cudowny sposób (Joz 5,13–6,17).

Następnie zdobywali dalsze ziemie i niszczyli miejsca kultu bóstw pogańskich. W ten sposób Naród Wybrany ponownie osiadł w Ziemi Obiecanej.

Zapamiętaj!

Wiele wydarzeń biblijnych Starego Testamentu jest zapowiedzią i symbolem wydarzeń z czasów ziemskiego życia Jezusa Chrystusa, a także z czasów po Jego odejściu do Ojca. Ziemia Obiecana, do której zmierzali Izraelczycy jest symbolem życia w obecności Boga tu na ziemi w Kościele, a po śmierci w niebie. Naród Wybrany wszedł do swojej Ziemi Obiecanej przekraczając rzekę Jordan. To symboliczne wydarzenie było zapowiedzią sakramentu chrztu, przez który człowiek wchodzi do Kościoła i żyjąc w nim zmierza do osiągnięcia wiecznego szczęścia w niebie.

Po czterdziestu latach wędrówki Naród Wybrany wszedł pod wodzą Jozuego do Ziemi Obiecanej. Symbolicznym wejściem do tej ziemi było przekroczenie rzeki Jordan. Droga, którą przemierzali Izraelici obrazuje nie tylko wydarzenia ze Starego Testamentu, ale zapowiada także chrześcijańską drogę do zbawienia.

Jeśli nam Pan sprzyja, to nas wprowadzi do tego kraju i da nam ten kraj, który prawdziwie opływa w mleko i miód. Tylko nie buntujcie się przeciwko Panu. Nie bójcie się też ludu tego kraju, gdyż ich pochłoniemy. Obrona od niego odstąpi, a z nami jest przecież Pan. Zatem nie bójcie się ich! (Lb 14,8–9).

Mojżesz doprowadził Izraelitów do granicy Kanaan, a następnie wstąpił na górę Nebo, naprzeciw Jerycha. Pan pokazał mu tę ziemię i rzekł do niego:

Modlitwa

Psalm 28,7-9

Pan moją mocą i tarczą!
Moje serce Jemu zaufało:
Doznałem pomocy, więc moje serce się cieszy
i pieśnią moją Go sławię.
Pan jest mocą zbawczą dla swojego ludu,
twierdzą zbawienia dla swego pomazańca.
Ocal Twój lud
i błogosław Twemu dziedzictwu,
bądź im pasterzem, [na rękę] nieś ich na wieki

Źródła grafik:

<https://images.unsplash.com/photo-1541584669957-d59c9d64d742?ixlib=rb-1.2.1&ixid=eyJhcnBfaWQiOjEyMDd9&auto=format&fit=crop&w=1351&q=80>
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/34/The_Death_of_Moses_%28crop%29.jpg
https://wf1.xcdn.pl/files/20/06/17/384166_2T1x_2216825989_87e046a943_o_83.jpg.webp
<https://wp.pl.aleteia.org/wp-content/uploads/sites/9/2018/03/web3-joshua-river-jordan-israel.jpg?w=640>